

Brüssel, 24. veebruar 2017
(OR. en)

6575/17

Institutsioonidevaheline
dokument:
2017/0043 (COD)

PECHE 68
CODEC 248

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	24. veebruar 2017
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2017) 97 final
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide ja nende varude püügi mitmeaastane kava

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2017) 97 final.

Lisatud: COM(2017) 97 final

Brüssel, 24.2.2017
COM(2017) 97 final

2017/0043 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega kehtestatakse Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide ja nende varude püügi
mitmeaastane kava**

{SWD(2017) 63 final}
{SWD(2017) 64 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Aadria meri (Vahemere üldise kalanduskomisjoni geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18)¹ on oluline Vahemere alapiirkond, mille arvele langeb ligikaudu kolmandik lossitud saagi koguväärtusest². Väikesed pelaagilised liigid (kes ujuvad veepinna lähedal) on Aadria mere kalanduse tähtis osa ja on kõnealuse merepiirkonna kalandussektoris suure majandusliku tulu allikas. Aadria mere kõige väärtuslikumad ja nõutumad väikesed pelaagilised liigid on anšoovis ja sardiin.

Anšoovis ja sardiin moodustavad peaaegu kogu väikeste pelaagiliste liikide püügi,³ kusjuures neist kahest väärtuslikum ja püügi seisukohast olulisem liik on anšoovis. Seda püüavad peamiselt Itaalia ja Horvaatia Aadria mere põhjaosas. Liikmesriikidest osaleb püügis veel vaid Sloveenia, kelle osakaal on alla 1 % kogupüügist, lisaks tegelevad püügiga Albaania ja Montenegro, kelle osakaal on sama väike³.

Praegu on väikeste pelaagiliste liikide püük Aadria meres reguleeritud mitme õigusraamistikuga liikmesriikide, ELi ja rahvusvahelisel tasandil. Horvaatia, Itaalia ja Sloveenia on võtnud nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1967/2006 (mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1626/94)⁴ (edaspidi „Vahemere määrus“) alusel vastu riiklikud majandamiskavad, mis hõlmavad väikeste pelaagiliste liikide püüdmisel kasutatavaid seinnoodalaevu ja pelaagilisi traale. ELi tasandil on kolmeaastase tagasiheitekava alusel lubatud piiratud osa saagist vette tagasi lasta⁵. Vahemere üldine kalanduskomisjon (GFCM) on võtnud rahvusvahelisel tasandil vastu majandamiskava⁶ ja järjestikused kiireloomulised meetmed⁷.

¹ <http://www.fao.org/3/a-ax817e.pdf>.

² „The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries“, GFCM, 2016.

³ ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) tootmisstatistika andmed seisuga 10. mai 2016.

⁴ Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1626/94 (ELT L 36, 8.2.2007, lk 6).

⁵ Komisjoni 20. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1392/2014, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate väikeste pelaagiliste liikide püügiga Vahemeres (ELT L 370, 30.12.2014, lk 21).

⁶ Soovitus GFCM/37/2013/1 mitmeaastase majandamiskava kohta, mis käsitleb väikeste pelaagiliste liikide püüki GFCMi geograafilises alapiirkonnas 17 (Aadria mere põhjaosa), ning kaitsemeetmete kohta, mida kohaldatakse üleminekuajal väikeste pelaagiliste liikide püügi suhtes geograafilises alapiirkonnas 18 (Aadria mere lõunaosa).

⁷ Soovitus GFCM/38/2014/1, millega muudetakse soovitus GFCM/37/2013/1 ning milles esitatakse 2015. aastaks ettevaatusabinõud ja kiireloomulised meetmed seoses väikeste pelaagiliste liikidega GFCMi geograafilises alapiirkonnas 17; soovitus GFCM/39/2015/1, millega kehtestatakse 2016. aastaks täiendavad ettevaatusabinõud ja kiireloomulised meetmed seoses Aadria mere (geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18) väikeste pelaagiliste liikidega, ning soovitus GFCM/40/2016/3, millega kehtestatakse 2017. ja 2018. aastaks täiendavad kiireloomulised meetmed seoses Aadria mere (geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18) väikeste pelaagiliste liikidega; kõik nimetatud soovitused leiab aadressilt <http://www.fao.org/gfcm/decisions/en/>.

Hoolimata nendest majandamismeetmetest osutatakse uusimates teaduslikes nõuannetes sellele, et anšoovist ja sardiini püütakse Aadria meres endiselt ülemäära ning need varud vähenevad tõenäoliselt veelgi. Olukord halveneb, sest mida rohkem jätkusuutlikest püügitasemetest eemalduetakse, seda enam kaugeneb eesmärk saavutada kalavarude maksimaalne jätkusuutlik saagikus hiljemalt aastaks 2020, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruses (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ⁸ (edaspidi „alusmäärus“). Uusimate teaduslike nõuannete kohaselt tuleb mõlema liigi püüki vähendada märkimisväärselt, et saavutada jätkusuutlikud püügitasemed⁹.

Kehtiv majandamisraamistik põhineb eeskätt püügikoormuse ja -võimsuse piiramisel, millele lisanduvad mitu lisameedet, nagu keelupiirkonnad ja -ajad ning lossitava kala alammõõt. Konkreetsed meetmed erinevad geograafiliselt (kolm liikmesriiki ja rahvusvahelised veed), samuti on neid viimastel aastatel mitu korda muudetud. Näiteks keeluajad (mil püük ei ole lubatud) on kolmes Aadria mere äärses liikmesriigis erinevad ja need on viimasel viiel aastal ka aastast aastasse muutunud. Selle pidevalt areneva ja keeruka majandamisraamistiku tõttu on kalandussektoril keeruline praegu kehtivatest eeskirjadest teadlik olla ja neid rakendada. Samuti on ebatõhus, kui ühte kalavaru majandatakse selle levila eri osades eri eeskirjade alusel. Näiteks püügi keelamine ühes piirkonnas ühe liikmesriigi riigisiseste eeskirjade alusel võib kergesti kaasa tuua püügikoormuse ülekandumise mõnda teise Aadria mere piirkonda ja kalavarude levilasse, kus püük on samal ajal lubatud.

Kehtiva majandamisraamistiku hindamisel on jõutud järeldusele, et see ei taga tõhusalt ega piisavalt kalavarude säästvat püüki 2020. aastaks. ELi kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF)¹⁰ on soovitanud kalavarude majandajatel kaaluda püügipiirangute (või lossimispiirangute) kasutamist kui tõhusamat väikeste pelaagiliste liikide majandamise vahendit^{11,12}. Parvedena (tihedad kogumid) elavate väikeste pelaagiliste liikide) majandamist püügikoormuse alusel peetakse riskantsemaks. Isegi kui püügikoormust vähendatakse näiteks 20 %, ei pruugi see tähendada püügi või kalastussuremuse vähenemist 20 %. Kui laev satub väikeste pelaagiliste kalade parve peale, võib ta lühikese ajaga välja püüda suure koguse. Püügi vähendamine seevastu kajastub otseselt kalastussuremuse samaväärses vähenemises.

Käesolevas ettepanekus käsitletakse väikeste pelaagiliste liikide ülepüüki, mida põhjustab mittesäästlik püük ja ebatõhus juhtimine. Mitmeaastase kava põhieesmärk on tagada kalandus jätkusuutlikkus ning taastada seeläbi kalavarude ja kalandussektori hea seisund. Tänu sellele saab kalandussektor neid ressursse kasutada veel pikka aega. Samuti hõlbustab mitmeaastane kava lossimiskohustuse kehtestamist, andes aluse teatavates kindlates olukordades erandite tegemiseks. Mitmeaastase kava kehtestamine aitab ka rakendada piirkondadeks jaotamise põhimõtet, mille kohaselt kaasatakse merepiirkonda ümbritsevad liikmesriigid huvitatud

⁸ ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.

⁹ STECFi 2015. aasta aruanne „Small pelagic stocks in the Adriatic Sea. Mediterranean assessments part 1“ (STECF-15-14), Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, Luxembourg, EUR 27492 EN, JRC 97707, 2015, 52 lk.

¹⁰ Komisjoni 26. augusti 2005. aasta otsus kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee moodustamise kohta (2005/629/EÜ).

¹¹ STECFi aruanne „Assessment of Mediterranean Sea stocks – part 2“ (STECF-11-14).

¹² Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) aruanded – STECFi 51. täiskoguistung aruanne (PLEN-16-01), 2016. Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, Luxembourg, EUR 27917 EN, JRC 101442, 2016, 95 lk.

isikute jaoks majandamiseeskirjade väljatöötamisse. Eesmärk on parandada kõnealuste eeskirjade omaksvõtmist kalandusettevõtjate seas, eeskirjade jõustamist ja lõppkokkuvõttes nende tõhusust. See lihtsustab ka otsustusprotsessi, muutes selle tõhusamaks, suurendades selle võimet reageerida muutuvatele asjaoludele ja tuues selle sidusrühmadele lähemale, kui tegemist on väga tehniliste küsimustega.

Mitmeaastane kava sisaldaks iga kalavaru puhul vahemikuna väljendatud kalastussuremuse määra, mis oleks aluseks kõnealuste kalavarude iga-aastase püügi piinormi kindlaksmääramisel. Peale selle sisaldaks mitmeaastane kava kaitsemeetmeid, millega luuakse raamistik kalavarude taastamiseks, kui need langevad allapoole ohutuid bioloogilisi piire.

Mitmeaastast kava kohaldatakse kõikide ELi kalalaevade suhtes, olenemata nende üldisest osalemisest Aadria meres (ELi ja rahvusvahelistes vetes) toimivas püügis. See on kooskõlas ühise kalanduspoliitika eeskirjadega ja vastavuses laevade mõjuga asjaomastele kalavarudele.

Mitmeaastase kava seisukohast on asjakohased järgmised alusmääruse (EL) nr 1380/2013 sätted.

- Alusmääruse artiklid 9 ja 10 sisaldavad sätteid **mitmeaastaste kavade eesmärkide ja sisu** kohta. Alusmääruse artikli 10 kohaselt peaksid mitmeaastased kavad sisaldama mõõdetavaid **sihttasemeid**. Neid eesmarke peaksid täiendama **kaitsemeetmed**, mis on seotud **kaitse piirväärtuse** käivitustlänguga.
- Vastavalt alusmääruse artiklile 15 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015 kõikjal ELi vetes väikeste pelaagiliste liikide, st hariliku makrelli, heeringa, hariliku stauriidi, põhjaputassuu, hirvkala, anšoovise, hõbekala, sardiini ja kilu püügi suhtes **lossimiskohustust**. Alusmääruse artikli 15 lõike 5 kohaselt tuleb lossimiskohustuse rakendamise üksikasju täpsustada mitmeaastastes kavades, sealhulgas
 - (a) erisätetes, mis käsitlevad püügitegevust või liike, mille suhtes kehtib lossimiskohustus;
 - (b) lossimiskohustuse suhtes tehtavate erandite kirjelduses;
 - (c) sätetes, mis käsitlevad vähese tähtsusega erandeid, mis moodustavad kuni 5 % kõigi lossimiskohustusega hõlmatud liikide aastases kogusaagist, et vältida ebaproportsionaalselt suuri kulutusi soovimatu saagi käitlemisele.
- Alusmääruse artikli 18 kohaselt võivad otsese majandamishuviga liikmesriigid esitada **ühiseid soovitusi** teatavate meetmete vastuvõtmiseks, kui komisjonile on antud õigus võtta mitmeaastase kavaga ettenähtud eesmärkide saavutamiseks vastu rakendusakte või delegeeritud õigusakte.

Mitmeaastane kava sisaldab ka eraldi **kontrollisätteid**, mis on kohandatud Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide püügi vastava kontekstiga ning mille aluseks on üldised kontrollimeetmed, mis on kehtestatud nõukogu 20. novembri 2009. aasta määruses (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja

(EÜ) nr 1966/2006),¹³ milles on sätestatud kontrolli, inspeksiooni ja rakendamise õigusraamistik, et tagada ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimine. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 asjakohased sätted on järgmised.

- Artikli 9 kohaselt peab vähemalt 12 meetri pikkuse ELi kalalaeva pardale olema paigaldatud täielikult toimiv seade, mis võimaldab **laevaseiresüsteemi kaudu automaatselt kindlaks määrata laeva asukoha ja laeva identifitseerida**, edastades regulaarselt asukoha andmeid. Samuti peab see võimaldama lipuliikmesriigi kalapüügi seire keskusel kalalaeva kohta andmeid küsida.
- Artikli 15 kohaselt peavad vähemalt 12 meetri pikkuste ELi kalalaevade kaptenid kasutama **elektroonilist püügipäevikut** ja edastama selles salvestatud andmed elektrooniliselt lipuliikmesriigi pädevale asutusele vähemalt korra päevas.
- Artikli 17 kohaselt peavad mitmeaastase kavaga hõlmatud kalavarude püügiga tegelevate vähemalt 12 meetri pikkuste ELi kalalaevade kaptenid, kes on kohustatud täitma elektrooniliselt püügipäevikut, **edastama** oma lipuliikmesriigi **pädevatele asutustele** vähemalt neli tundi enne eeldatavat sadamasse jõudmist igakülgset teavet laeva ja saagi kohta.
- Võib olla asjakohane, et neid sätteid kohandatakse mitmeaastase kava raames, et võtta arvesse konkreetse püügi eripära.
- Vastavalt artiklile 43 võib mitmeaastases kavas kindlaks määrata piirkogused, mille ületamisel tuleb kalavarude saak lossida **määratud sadamates**.

Ülevaade mitmeaastase kava erisätetest on esitatud 5. jaos.

- **Kooskõla poliitikavaldkonna praegu kehtivate õigusnormidega**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1380/2013 on sätestatud ühise kalanduspoliitika üldine raamistik ning kindlaks määratud olukorrad, kus nõukogu ja Euroopa Parlament peavad vastu võtma mitmeaastased kavad.

Käesolevas ettepanekus, milles käsitletakse Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide mitmeaastast kava, järgitakse kõnealuse kava eesmärkide ja kaitsemeetmete kindlaksmääramisel ning lossimiskohustuse rakendamisel sama lähenemisviisi nagu hiljuti vastu võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määruses (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007¹⁴.

¹³ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1).

Nõukogu 30. märtsi 1998. aasta määruses (EÜ) nr 850/98 (kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu)¹⁵ on esitatud tehnilised kaitsemeetmed, st saagi koostise eeskirjad, väikseim võrgusilma suurus, lossitava kala alammõõt ning keelualad ja -ajad teatava püügi puhul. Seda määrust vaadatakse praegu läbi ja see asendatakse, kui komisjoni ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil¹⁶, vastu võetakse. Käesolev ettepanek võimaldab liikmesriikidel piirkondadeks jaotamise kaudu tehnilisi meetmeid muuta.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Käesolev ettepanek ja selle eesmärgid on kooskõlas Euroopa Liidu tegevuspõhimõtetega, eelkõige keskkonnapoliitikaga, näiteks **merestrategia raamdirektiiviga**¹⁷ ja selle eesmärgiga saavutada 2020. aastaks ELi merealade hea keskkonnaseisund.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 2.

- **Subsidiaarsuse põhimõte**

Ettepaneku sätted, mis on seotud mere bioloogiliste ressursside kaitsega, on Euroopa Liidu ainupädevusse kuuluvad meetmed. Käesolev ettepanek on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõtte ja selle nõuetega. Nii anšoovise- kui ka sardiinivarud, nagu ka asjaomased kalalaevad, liiguvad vabalt üle rahvusvaheliste piiride, seega ei ole üksnes liikmesriigi tasandil võetavad meetmed tõenäoliselt tõhusad eesmärkide saavutamiseks. Et meetmed oleksid tõhusad, tuleks neid võtta kooskõlastatult ning kohaldada kogu asjaomaste varude levilal ja kõikide asjaomaste laevastike suhtes.

- **Proportsionaalsuse põhimõte**

Kavandatud meetmed vastavad proportsionaalsuse põhimõttele, kuna need on asjakohased ja vajalikud ning muud vähem piiravad meetmed ei ole soovitud poliitiliste eesmärkide saavutamiseks kättesaadavad. Konsulteritud sidusrühmade seas valitseb üldine üksmeel, et kehtivast õigusraamistikust, mis koosneb liikmesriikide õigusaktidest, ELi tagasiheitekvast ja GFCMi vastuvõetud meetmetest, ei piisa ühise kalanduspoliitika jätkusuutlikkuse eesmärkide saavutamiseks.

- **Vahendi valik**

Kavandatud vahend on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus.

¹⁵ Nõukogu 30. märtsi 1998. aasta määrus (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu (EÜT L 125, 27.4.1998, lk 1).

¹⁶ COM/2016/0134 final – 2016/074 (COD).

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategia raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Käesoleva ettepaneku ja sellele lisatud mõjuhinnangu koostamisel on peetud konsultatsioone eri tasanditel, sealhulgas sidusrühmade, teadlaste, üksikute kodanike, riigiasutuste ja asjaomaste komisjoni talitustega.

- **Konsulterimine sidusrühmadega**

Sidusrühmadega konsulteeriti sihipäraselt, eelkõige **Vahemere nõuandekomisjoni (MEDAC)**¹⁸ kaudu, mis on Vahemere piirkonna kõige esinduslikum kalandussektori sidusrühmade organisatsioon. MEDAC esindab kõiki käesoleva ettepanekuga hõlmatud isikuid. Nende hulka kuuluvad kalandussektor, sealhulgas väikesemahuline kalapüük, töötlemissektor, ametiühingud ja muud huvirühmad, nagu keskkonnaorganisatsioonid, tarbijarühmad ja sport-/harrastuskalapüügi ühendused, kes tegutsevad Vahemere piirkonnas ühise kalanduspoliitika alusel.

2014. aastal moodustas MEDAC Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide mitmeaastase kava väljatöötamiseks eraldi töörühma. Töörühm pidas kuus koosolekut,¹⁹ kus osalesid komisjoni merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi, Euroopa Kalanduskontrolli Ameti, teadusringkondade, tööstusharu ja liikmesriikide kalandusasutuste esindajad. 2016. aasta märtsis võttis MEDAC vastu soovitusel Aadria mere põhjaosa väikeseid pelaagilisi liike käsitleva mitmeaastase kava kohta²⁰. Mõni MEDACi soovitatud meede on võetud käesolevasse ettepanekusse, nimelt ettepanek laiendada elektrooniliste püügipäevikute ja elektrooniliste laeva asukoha jälgimise süsteemide kasutamist ning lisada lossimiskohustuse rakendamiseks vajalikud meetmed.

Samuti korraldas komisjon 18. septembril 2015 **Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide püügi teemalise teadus- ja tehnikaseminari**, mis tõi kokku teadlased ning MEDACi ja liikmesriikide kalandusasutuste esindajad. Jõuti üldisele kokkuleppele, et anšoovise ja sardiini varusid kasutatakse liiga palju ning et on aeg tegutseda.

Sellele järgnes 21.–25. septembril 2015 **seminar, kus käsitleti maksimaalse jätkusuutliku saagikuse rakendamist eri juhtuuringutes, sealhulgas Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide puhul**. Seminar korraldati seoses komisjoni rahastatud projektiga, mille raames uuriti majandamisstsenaariume Vahemere ja Musta mere mitmeaastaste majandamiskavade koostamiseks. See kohtumine võimaldas eri osalistel (komisjon, MEDAC, sõltumatud eksperdid, projekti ellu viivad konsultandid) kõnealuse projekti raames arutada eri majandamisvõimalusi, kriteeriume ja kavandatud stsenaariume kalastussuremuse sihttaseme (F_{MSY}) saavutamiseks ning neis kokku leppida.

Sidusrühmadega, kes on seotud Vahemeres toimuva kalapüügiga (sh kaheksa liikmesriigi ametiasutused, kaheksa liikmesriigi uurimisinstituudid, viis vabauhendust, tööstusharu esindajad kaheksast liikmesriigist, MEDAC ja STECF), konsulteeriti ka seoses **Vahemere**

¹⁸ <http://www.med-ac.eu/>.

¹⁹ 8. oktoobril 2014 Splitis (Horvaatia), 20. novembril 2014 Roomas (Itaalia), 11. märtsil 2015 Roomas (Itaalia), 23. aprillil 2015 Marseille's (Prantsusmaa), 11. juunil 2015 Madridis (Hispaania), 17. veebruaril 2016 Roomas (Itaalia).

²⁰ „MEDAC Advice on LTMP for Small Pelagics in GSA 17 (Northern Adriatic)“, 11. märts 2016 (Prot. 94/2016).

määruse tagasiulatuva hindamisuuringuga,²¹ mille raames tehti eraldi juhtuuring Aadria meres leiduvate pelaagiliste liikide kohta. Konsulteeritud sidusrühmad andsid olulise panuse probleemi määratlemisse ja kehtiva raamistiku tõhususe suurendamisse. Sidusrühmad olid ülekaalukalt nõus, et Vahemere kalavarusid kasutatakse selgelt ülemäära, ja kõikide sidusrühmade kategooriates väitis enamik vastajatest, et seni ei ole täheldatud varude seisundi paranemist. Teine tõsine küsimus, mille pärast muret tunti, oli Vahemere kalanduse sotsiaalmajanduslik jätkusuutlikkus.

Peale selle toimusid 22. maist 11. septembrini 2015 ulatuslikud **internetipõhised avalikud konsultatsioonid**, mis käsitlesid väikeste pelaagiliste liikide püüki Aadria mere põhjaosas²². Liikmesriikidelt, MEDACilt, tööstusharu esindajatelt, vabaühendustelt ja eraisikutelt saadi kokku 15 üksikasjalikku arvamust. Peamised järeldused olid järgmised.

- Enamik vastajaid nõustusid, et on vaja ELi mitmeaastast kava, sest kehtivas õigusraamistikus ei ole arvesse võetud kõnealuse piirkonna kalanduse eripära ega rakendatud täielikult ühist kalanduspoliitikat, eriti piirkondadeks jaotamise põhimõtet.
 - Kehtivat raamistikku peetakse liiga keeruliseks.
 - ELi sekkumine peaks olema suunavat laadi ja piirduma eesmärkide kindlaksmääramisega.
 - Arvesse tuleks võtta koostoimet kalanduse ja keskkonnategurite vahel.
 - Meetmed peaksid hõlmama üksnes sihtliike.
 - Tehnilised meetmed ja lossimiskohustusega seotud lisameetmed tuleks vastu võtta piirkondadeks jaotamise kaudu, mitte kindlaks määrata mitmeaastases kavas.
 - Tehnilistes meetmetes tuleks keskenduda pigem keelupiirkondadele ja -aegadele kui selektiivsuse suurendamisele võrgusilma suuruse alusel.
 - Mitmeaastases kavas tuleks rakendada kohanduvat lähenemisviisi ja kava peaks olema proportsionaalne eri laevastike püügi osakaaluga.
- **Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine**

²¹ Wakeford *et al.* tehtud uuringu „Retrospective evaluation study of the Mediterranean Sea Regulation“ lõpparuanne (juuli 2016), http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm.

²² http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/consultations/northern-adriatic-multiannual/index_en.htm. Avalik konsultatsioon hõlmas üksnes Aadria mere põhjaosa, kuna see on piirkond, kus toimub valdav osa väikeste pelaagiliste liikide püügist, ja algselt oli komisjonil kavas esitada ettepanek mitmeaastase kava koostamiseks Aadria mere põhjaosa jaoks, enne kui ta otsustas kava kohaldamisala veidi laiendada, et hõlmata kogu Aadria meri. Kohaldamisala otsustati laiendada selleks, et hõlmata kogu ala, kus kõnealused varud esinevad, ja vältida ebaproportsionaalseid kulusid, mis kaasnevad vajadusega töötada tulevikus välja eraldi mitmeaastane kava pelgalt Aadria mere lõunaosa jaoks, võttes arvesse seda, kui minimaalne on sealne püük (2013. aastal lossiti Aadria meres lõputud anšoovisest ja sardiinist Aadria mere lõunaosas 6 %, millest suur osa oli tegelikult püütud Aadria mere põhjaosas). Aadria mere lõunaosas lossitava saagi osakaal on alates 2008. aastast pidevalt vähenenud.

Eespool kirjeldatud avalike konsultatsioonide ja järgmises punktis kirjeldatud tagasiulatava hindamisuuringu kõrval on käesolevas uuringus tuginetud mitmele olulisele uuringule.

2014. aastal tellis komisjon uuringu „Paremad teadmised sotsiaal-majanduslikest aspektidest seoses Aadria mere kõige olulisemate püügiliikidega“. Uuringu eesmärk oli teha kindlaks peamised püügiliigid Aadria meres, kirjeldada asjakohaste varude seisundiga seotud hinnanguid ja teaduslikke nõuandeid ning koguda sotsiaal-majanduslikku teavet Aadria mere rannikuäärsete riikide püügitegevuse kohta. Uuring lõpetati 2015. aastal²³.

Merendus- ja kalandusasjade peadirektoraat algatas 2014. aastal veel ühe uuringu, et hinnata kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkidega mitmeaastaste kavade jaoks ette nähtud konkreetseid majandamisstsenaariume²⁴. Uuringus kavandati neli juhtuuringut, millest üks käsitles väikeste pelaagiliste liikide püüki Aadria meres. Seejärel kasutati biomajanduslikku modelleerimist, et hinnata eri stsenaariumide keskkonnaalast, sotsiaalset ja majanduslikku mõju laevastiku eri osadele.

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Vahemere määruse tagasiulatava hindamisuuringu²¹ tulemusel leiti, et ehkki paljusid Vahemere määruse sätteid rakendatakse, tundub, et kõnealuse määrusega ei õnnestu saavutada Aadria mere põhjaosas enamikku määruses püstitatud eesmärke, või et määruse tõhusust kajastavad tulemused on piiratud tõendite tõttu ebaveenvad. Näiteks väitsid kõik liikmesriikide asutused, kellega uuringu raames konsulteeriti, et nad ei taju mingit mõju või tajuvad vaid väikest mõju püügikoormuse vähenemisele Aadria mere põhjaosas. Samuti on Vahemere määruksel olnud piiratud mõju laevade arvule ja tööhõivele Itaalias ja Horvaatias.

Liikmesriikide Vahemere määruse alusel vastu võetud **riiklikke majandamiskavu analüüsis** STECF²⁵ teemakohase uuringu põhjal²⁶. STECF jõudis järeldusele, et kehtivate riiklike majandamiskavade alusel **ei piirata** püüki **piisavalt, et saavutada 2020. aastaks jätkusuutlikud püügitasemed**. Seepärast leiab STECF, et kui riiklikke majandamiskavu ei muudeta, on ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamine väga ebatõenäoline.

Mis puudutab Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) rakendatud rahvusvahelisi meetmeid, siis 2015. aastal korraldas GFCM Aadria mere anšoovise ja sardiini püügi **majandamismeetmete biomajandusliku hindamise**²⁷. Simulatsioonid näitavad, et praegune kalastussuremus,²⁸ sealhulgas GFCMi vastuvõetud erakorraliste meetmete rakendamise korral, on liiga suur. Kui see jätkub, langevad sardiini- ja anšoovisevarud ajavahemikus 2020–2030 allapoole ohutuid bioloogilisi piire või isegi ammenduvad.

²³ „Improved knowledge of the main socio-economic aspects related to the most important fisheries in the Adriatic Sea (SEDAF)“, Lembo *et al.*, 2015. MAREA raamlepingu kohane erileping nr 10. http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm.

²⁴ „Study on the evaluation of specific management scenarios for the preparation of multi-annual management plans in the Mediterranean and the Black Sea“, Spedicato *et al.*, 2016 (projektikonkurss MARE/2014/27). http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm.

²⁵ 6.–10. juulil 2015 Vareses toimunud STECFi 49. täiskoguistung aruanne (PLEN-15-02).

²⁶ 8. augusti 2014. aasta läbivaadatud aruanne, mis käsitleb MAREA raamlepingu kohase erilepingu nr 9 „Vahemere kalavarude hindamine ja nõuanded“ 4. ülesanne „Teaduslikud nõuanded ühise kalanduspoliitika rakendamise toetamiseks. Teaduslikud nõuanded, mis käsitlevad Vahemere piirkonna majandamiskavade vastavust ühise kalanduspoliitika nõuetele“.

²⁷ GFCMi 2016. aasta aruanne 1.–3. veebruaril 2016 toimunud majandamismeetmete biomajandusliku hindamise seminari kohta.

²⁸ Näitaja arvutamisel on arvesse võetud 2012., 2013. ja 2014. aasta keskmist kalastussuremust.

- **Mõjuhindang**

Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide mitmeaastase kava mõju hinnati uue ühise kalanduspoliitika ja tehnilisi meetmeid käsitlevate määruste ümbersõnastamise kontekstis. Seega on käesoleva ettepanku seisukohast asjakohased mõjuhindangud, milles on käsitletud

- ühise kalanduspoliitika reformi²⁹;
- lossimiskohustuse kehtestamise mõju^{30,31};
- ühise kalanduspoliitika sotsiaal-majanduslikke mõõtmeid³² ning
- uue tehnilisi meetmeid käsitleva määruse väljatöötamist³³.

Peale selle tehti mõjuhindang seoses käesoleva seadusandliku ettepanekuga kehtestada Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide ja nende varude püügi mitmeaastane kava.

Selles mõjuhindangus vaadeldi järgmisi poliitikavariante:

- **0 variant:** mitteseadusandlike vahendite või pehme õiguse kasutamine (jäeti kohe kõrvale);
- **1. variant:** senise olukorra säilitamine (lähtestsenaarium, millega võrreldi kõiki muid variante);
- **2. variant:** väikeste pelaagiliste liikide püügi majandamiseks ELi määruse väljatöötamine, et saavutada kas 2018. või 2020. aastaks (kaks allvarianti) varude säästev püük. 2. variant hõlmab uut majandamismehhanismi, millega keskendutakse kalanduse toodangule, kehtestades püügipiirangud. Seda lähenemisviisi on katsetatud edukalt muudes ELi vetes ja see on kaasa toonud varude seisundi paranemise;
- **3. variant:** püüda muuta kehtivat majandamisraamistikku (liikmesriikide ja rahvusvahelised õigusaktid), mille tulemuseks võib olla parima või halvima stsenaariumi rakendumine, olenevalt sellest, kas selline muutmine õnnestub.

Eelistati 2. varianti (ELi määrus väikeste pelaagiliste liikide majandamiseks), mis leiti olevat ainus variant, mis võimaldab saavutada kõik eesmärgid. Üldjoontes on 2. variandi eeldatav tulemus anšoovise ja sardiini kaitsestaatus paranemine, millega lõppkokkuvõttes muutub sellest ressursist sõltuv kalandussektor tugevamaks ja jätkusuutlikumaks ning suurenevad kalurite palgad ja üldine kasumlikkus võrreldes senise olukorraga.

²⁹ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/impact_assessments_en.htm.

³⁰ STECFi 45. täiskoguistungi aruanne (PLEN-14-01).

³¹ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540360/IPOL_STU\(2015\)540360_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540360/IPOL_STU(2015)540360_EN.pdf).

³² http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/socio_economic_dimension/index_en.htm.

³³ Komisjoni talituste töödokument – mõjuhindang, mis on lisatud dokumendile: Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1343/2011 ja (EL) nr 1380/2013 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005 (SWD/2016/057 final – 2016/074 (COD)).

Säästvamale püügile üleminekul tuleb kalandussektorit tõenäoliselt koomale tõmmata, mistõttu väheneks tööhõive tase ja sektori kogutulu. Kui püük väheneb, tõusevad tõenäoliselt esmamüügi hinnad, mis võib mõnevõrra korvata saagi kahanemisest põhjustatud kalandussektori tulu vähenemist. Töötlemissektoril (eriti Horvaatias ja Itaalias) võib tekkida vajadus suurendada importi teistest riikidest. On olemas spetsiaalsed rahastamisvahendid ja -meetmed, et pakkuda asjaomastele sektoritele selle ülemineku ajal abi.

2. variandi puhul oli sidusrühmadele vastuvõetavam eesmärk saavutada säästev kalapüük aastaks 2020, mida eelistati ülekaalukalt eesmärgile saavutada säästev kalapüük aastaks 2018. See on ka realistlikum, võttes arvesse ELi mitmeaastase kava jõustumise tõenäolist ajastust.

Ükski konsulteeritud sidusrühmadest ei nimetanud võimaliku variandina pehme õiguse kasutamist (0 variant). Avaliku konsultatsiooni käigus vastas vaid üks sidusrühm, et kehtiv raamistik (1. variant) on piisav. Kõik vastajad peale ühe leidsid, et kehtiva raamistiku muutmisest (3. variant) ei piisa. MEDAC (mis koosneb asjaomase tööstusharu ja kodanikuühiskonna esindajatest), vabaühendused, riigiasutused ja teadusasutused ning Horvaatia, Itaalia ja Sloveenia toetasid mitmeaastase kava väljatöötamist (2. variant), eelistades seejuures selgelt teist allvarianti (2020).

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Käesolev ettepanek ei ole õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi kuuluv algatus. Siiski aitaks see kaasa kohaldatavate Euroopa Liidu õigusaktide lihtsustamisele. Mitmeaastane kava oleks vahend, mis sisaldab kõiki sätteid kõnealuste püügiliikide majandamise kohta ELi tasandil, samal ajal kui praegune süsteem hõlmab lisaks ELi tagasiheitekavale kolme riigisisese õigusakti alusel vastu võetud kolme olemasoleva riikliku majandamiskava sätteid.

Kehtiv majandamisraamistik on keeruline ja muutub pidevalt. Seepärast parandaksid lihtsustamine, suurem stabiilsus ja läbipaistvus praegust olukorda märkimisväärselt.

Mitmeaastases kavas nähakse ka ette praegusest lihtsam ja läbipaistvam süsteem teaduslike nõuannete rakendamiseks majandamismeetmetes. Teadlased esitavad oma teaduslikud nõuanded kord aastas, sealhulgas selle kohta, millised peaksid olema iga kalavaru püügipiirangud, et tagada jätkusuutlikud püügitasemed. Väljundikontrollisüsteemi rakendamisel kajastub nõutav kalastussuremuse vähendamine otseselt püügi vähendamises, mida sisendikontrolli korral (mis põhineb püügikoormuse või -võimsuse haldamisel) ei toimu. Samuti aitaks mitmeaastane kava suurendada ressursside kättesaadavuse stabiilsust ja prognoositavust väikeste pelaagiliste liikide püügil.

Ühine kalanduspoliitika on mõeldud eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) jaoks, kes on kalandussektoris pigem tavapärased kui erandlikud. Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide püügi puhul on peaaegu kõik ettevõtjad ja töötlemissektoris valdav osa ettevõtjatest mikroettevõtjad või VKEd. Seepärast ei ole mingit alust jätta kõnealused ettevõtjad nende suuruse tõttu käesoleva ettepaneku kohaldamisalast välja, sest vastasel juhul jäetaks kõrvale suurem osa sektorist, mis muudaks käesoleva ettepaneku mõttetuks. Seetõttu kohaldatakse ELi mitmeaastast kava kõikide ettevõtjate, sealhulgas VKEd ja mikroettevõtjate suhtes. Seega avaldub kogu eespool kirjeldatud mõju tõenäoliselt kõikidele ettevõtjatele ja selle ulatus sõltub sellest, kuidas liikmesriigid otsustavad jagada vajaliku püügi vähendamise laevastiku eri osade vahel.

- **Põhiõigused**

Käesolev ettepanek on täielikult kooskõlas **Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga**,³⁴ eriti selle artikliga 37, kus on sätestatud, et kõrgetasemeline keskkonnakaitse ja keskkonna kvaliteedi parandamine tuleb integreerida liidu poliitikasse ning tagada säästva arengu põhimõtte kohaselt.

4. MÕJU EELARVELE

Määrus ei mõjuta eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Teatavat majandamismeetmete mõju jälgitakse ühise kalanduspoliitika elluviimisega seotud tavapärase töö käigus. Mitmeaastase kava sotsiaal-majandusliku ja keskkonnamõju jälgimiseks vajalikke andmeid andmete kogumist käsitleva ELi õigusakti³⁵ alusel liikmesriigid juba koguvad. Samuti hindab STECF korrapäraselt anšoovise- ja sardiinivarude seisundit ning nii püügi- kui ka töötlemissektori sotsiaal-majanduslikke näitajaid. Mitmeaastase kava mõju turgudele kontrollitakse iga kahe aasta tagant Euroopa kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskuse (EUMOFA)³⁶ abil. Seega on olemas alusandmed ja kehtestatud protsess, et jälgida eelnimetatud tegevuseesmärkide saavutamist ja mitmeaastase kava sotsiaal-majanduslikku mõju.

Mitmeaastase kavaga nähakse ette asjaomastele varudele kavast tuleneva mõju korrapärane hindamine teaduslike nõuannete põhjal. Väga tähtis on kindlaks määrata asjakohane hindamisperiood, st ajavahemik, mis võimaldab piirkondlikud meetmed vastu võtta ja neid rakendada ning mille jooksul on ilmnunud nende mõju kalavarudele ja püügile. Hindamise ajastamisel tuleks arvesse võtta ka aega, mis kulub bioloogiliste ja sotsiaal-majanduslike andmete kogumisest nende hindamiseni teadusasutustes. STECF soovitas kasutada mitmeaastaste kavade hindamisel kolme aasta andmeid mõju kohta. Samuti arvas STECF, et nende kolme aasta andmete kogumiseks kulub kava rakendamisest alates viis aastat³⁷. Seepärast tuleks mitmeaastast kava hinnata iga viie aasta tagant.

Sellega seoses tuleks märkida, et mitmeaastase kava mõju korrapärane hindamine ei takista seadusandjaid kava muutmast, kui peaks aset leidma teaduslik, poliitiline või sotsiaal-majanduslik areng.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

³⁴ Euroopa Liidu põhiõiguste harta (2012/C 326/02) (ELT C 326, 26.10.2012, lk 391).

³⁵ Nõukogu 25. veebruari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 199/2008 kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva ühenduse raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta (ELT L 60, 5.3.2008, lk 1).

³⁶ http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/market/market_observatory/index_et.htm.

³⁷ STECFi aruanne „Report of the STECF Study Group on the Evaluation of Fishery Multi-Annual Plans“ (SGMOS 09-02).

Kooskõlas ühise kalanduspoliitika üldise kalavarude kaitset käsitleva eesmärgiga ning võttes arvesse määruse (EL) nr 1380/2013 artikleid 9 ja 10, milles on sätestatud mitmeaastaste kavade põhimõtted, eesmärgid ja sisu, on mitmeaastasel kaval järgmised põhielemendid.

- **Mitmeaastase kava kohaldamisala** hõlmab väikeseid pelaagilisi liike, täpsemalt anšoovist, sardiini, harilikku makrelli ja harilikku stauriidi ning nende varude püüki Aadria meres.
- **Mitmeaastase kava eesmärk** on aidata saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärgi, eelkõige saavutada ja säilitada asjaomaste varude maksimaalne jätkusuutlik saagikus, kujundada välja jätkusuutlik kalandussektor ja kehtestada tõhus majandamisraamistik. Samuti aitab mitmeaastane kava kaasa lossimiskohustuse rakendamisele.
- Kavandatud **sihttasemed** on väljendatud hiljemalt 2020. aastal saavutatavate kalastussuremuse ligikaudsete vahemikena (F_{MSY}), nagu on soovitanud STECF. Need F_{MSY} -vahemikud võimaldavad majandada asjaomaseid varusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhjal ja tagavad asjaomases sektoris prognoositavuse kõrge taseme. Sihttasemed on kehtestatud anšoovise ja sardiini jaoks ning vahemikud on soovitanud STECF⁹. Need vahemikud võimaldavad majandada kõnealuseid kalavarusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhjal ning teha teaduslike nõuannete muutumise korral kohandusi, säilitades samal ajal prognoositavuse kõrge taseme. Nende kalavarude puhul, mille kohta on andmed kättesaadavad, väljendatakse piirväärtusi kudekarja biomassina.
- Mitmeaastases kavas esitatud **kaitse piirväärtused**, mis on väljendatud kudekarja biomassina tonnides või arvukusena numbrites, on kindlaks määratud STECF.
- **Kaitsemeetmed ja erikaitsemeetmed** on seotud kaitse piirväärtustega. Kui teadusliku nõuande kohaselt jääb ükskõik milline asjaomastest varudest allapoole kõnealust piirväärtust, tuleks selle kalavaru lubatud kogupüüki vähendada. Vajaduse korral võib seda meetet täiendada muude meetmetega, nagu tehnilised meetmed või komisjoni või liikmesriigi erakorralised meetmed. Mõni neist meetmetest võidakse vastu võtta piirkondadeks jaotamise kaudu.
- Piirkondadeks jaotamise raames vastu võetavad **sätted, mis on seotud lossimiskohustusega**, on vajalikud selleks, et kooskõlas teaduslike nõuannete arenguga pikendada (ja/või muuta) erandite tegemist lossimiskohustusest liikide puhul, mille kõrge ellujäämismäär on teaduslikult tõendatud, ja vähese tähtsusega erandite tegemist. Praegu kohaldatakse selliseid Vahemere tagasiheitekava⁵ kohaselt vastu võetud erandeid kolm aastat.
- Mitmeaastase kavaga nähakse teatavate kalavarude puhul ette liikmesriikidevaheline **piirkondlik koostöö** seoses lossimiskohustust käsitlevate sätete ja erikaitsemeetmete, sealhulgas tehniliste meetmete vastuvõtmisega.
- Ette on nähtud **kontrollisätted** laevaseiresüsteemi, elteatiste, elektrooniliste püügipäevikute ja määratud sadamate kohta. Elteatiste puhul on vaja

kohandada nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 üldeeskirju, võttes arvesse Aadria mere ja selle väikeste pelaagiliste liikide püügi eripära. Seoses elektrooniliste püügipäevikute ja laevaseiresüsteemiga laiendatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 sätteid, et need oleksid kohaldatavad kõikide vähemalt kaheksa meetri pikkuste laevade suhtes, parandamaks kontrolli mitmeaastase kavaga hõlmatud kalapüügi üle. Seoses määratud sadamatega kehtestatakse käesolevas ettepanekus piirkogus, mille ületamisel tuleks anšoovis ja sardiin lossida ainult tugevdatud kontrolliga sadamates.

- Kava **korrapärane hindamine** teaduslike nõuannete põhjal. Kava tuleks hinnata iga viie aasta tagant. See ajavahemik võimaldab lossimiskohustust täielikult rakendada ning selle jooksul on piirkondlikud meetmed vastu võetud ja rakendatud ning ilmnenu on nende mõju kalavarudele ja püügile. See on minimaalne ajavahemik ka teadusasutuste meelest³⁷.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide ja nende varude püügi mitmeaastane kava

EUROOPA PARLAMENT ja EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt²

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühine kalanduspoliitika peaks toetama merekeskkonna kaitset ja kõikide ärilisel eesmärgil kasutatavate liikide säästvat majandamist ning eelkõige merekeskkonna hea seisundi saavutamist hiljemalt 2020. aastaks, nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ³ artikli 1 lõikega 1.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1380/2013⁴ on kehtestatud kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega ühise kalanduspoliitika eeskirjad. Ühise kalanduspoliitika eesmärk on muu hulgas tagada, et kalapüük ja vesiviljelus oleksid keskkonna seisukohast pikaajaliselt jätkusuutlikud ning kohaldada ettevaatusprintsipi põhinevat lähenemisviisi ja ökosüsteemipõhist lähenemisviisi kalavarude majandamisele.

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

² Euroopa Parlamendi [...] seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu [...] otsus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategia raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

- (3) Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) ning Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) teadusliku nõuandekomitee teaduslike nõuannete kohaselt ületab anšoovise- ja sardiinivarude kasutamine Aadria meres maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks vajalikke tasemeid.
- (4) Hoolimata sellest, et Aadria mere anšoovise- ja sardiinivarusid majandatakse nii GFCMi rahvusvahelise majandamiskava kui ka nõukogu määruse (EÜ) nr 1967/2006⁵ põhjal vastu võetud riiklike majandamiskavade alusel, kasutatakse kõnealuseid varusid endiselt ülemäära ning kehtivaid majandamismeetmeid peetakse ebapiisavaks, et saavutada 2020. aastaks maksimaalne jätkusuutlik saagikus. Liikmesriigid ja sidusrühmad on väljendanud toetust kõnealuse kahe liigi majandamise kavade koostamisele ja rakendamisele ELi tasandil.
- (5) Kehtivad majandamismeetmed, mis hõlmavad Aadria mere väikeseid pelaagilisi liike, käsitlevad juurdepääsu vetele, püügikoormuse kontrolli ja püügivahendite kasutamist reguleerivaid tehnilisi meetmeid. Teaduslikes nõuannetes on märgitud, et kalastussuremuse kohandamisel on kõige asjakohasem vahend püügikontroll, mis oleks tõhusam majandamisvahend ka väikeste pelaagiliste liikide puhul⁶.
- (6) Selleks et saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärgid, tuleb vastu võtta hulk kaitsemeetmeid, nagu mitmeaastased kavad, tehnilised meetmed, kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine ja eraldamine, ning vajaduse järgi neid omavahel kombineerida.
- (7) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklitele 9 ja 10 peavad mitmeaastased kavad põhinema teadus-, tehnika- ja majandusnõuannetel ning sisaldama eesmärgi ja mõõdetavaid sihttasemeid koos selgete ajakavade, kaitse piirväärtuste ja kaitseabinõudega.
- (8) Mitmeaastase kava eesmärk peaks olema aidata saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärgi, eelkõige saavutada ja säilitada asjaomaste varude maksimaalne jätkusuutlik saagikus, kujundada välja jätkusuutlik kalandussektor ja kehtestada tõhus majandamisraamistik.
- (9) Peale selle on määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 15 kehtestatud lossimiskohustus, sealhulgas kõikide selliste liikide püügi puhul, mille suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1967/2006 III lisas määratletud alammõõde. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 on komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 1392/2014⁷ kehtestatud kolmeaastane tagasiheitekava, milles on Aadria mere anšoovise, sardiini, hariliku makrelli ja hariliku stauriidi jaoks ette nähtud vähese tähtsusega erand lossimiskohustusest. Lossimiskohustuse rakendamiseks on asjakohane pikendada delegeeritud määruses (EL) nr 1392/2014 sätestatud meetmete kehtivust, lisades selle vastavad sätted mitmeaastasest kavva.

⁵ Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1626/94 (ELT L 36, 8.2.2007, lk 6).

⁶ STECFi aruanne „Assessment of Mediterranean Sea stocks – part 2“ (STECF-11-14).

⁷ Komisjoni 20. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1392/2014, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate väikeste pelaagiliste liikide püügiga Vahemeres (ELT L 370, 30.12.2014, lk 21).

- (10) Kooskõlas ökosüsteemipõhise lähenemisviisiga tuleb kalavarude majandamisel võtta direktiivis 2008/56/EÜ esitatud kalapüügiga seotud kvalitatiivse tunnuse kõrval arvesse ka kõnealuse direktiivi I lisas sätestatud 1., 4. ja 6. tunnust.
- (11) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleb kalapüügivõimalused kindlaks määrata kooskõlas mitmeaastastes kavades sätestatud sihttasemetega.
- (12) Asjakohane on kehtestada selline kalastussuremuse sihttase (F), mis vastab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse väärtuste vahemikena väljendatud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamise ja säilitamise eesmärgile (F_{MSY}). Kõnealused teaduslikel nõuannetel põhinevad vahemikud on vajalikud, et tagada paindlikkus, mis võimaldab võtta arvesse muutusi teaduslikes nõuannetes, aitab rakendada lossimiskohustust ja arvestada segapüügi erisustega. F_{MSY} -vahemikud on arvutanud välja STECF ja need peavad olema sellised, et pikas perspektiivis ei väheneks saagikus maksimaalse jätkusuutliku saagikusega võrreldes rohkem kui 5 %⁸. Lisaks on vahemiku ülempiir selline, et kalavaru allapoole kudekarja biomassi piirväärtust (B_{lim}) vähenemise tõenäosus ei ületaks 5 %.
- (13) Kalapüügivõimaluste kindlaksmääramiseks peaks olema kehtestatud F_{MSY} -vahemike tavapärane ülemmäär ja teatavatel juhtudel kõrgem ülempiir, tingimusel et asjaomase kalavaru seisundit peetakse heaks. Kindlaksmääratud kalapüügivõimalused võiksid küündida kõrgema ülempiirini vaid juhul, kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik käesolevas määruuses sätestatud eesmärkide saavutamiseks segapüügi puhul, varude liigisisest või liikidevahelisest dünaamikast tingitud tõsise kahju vältimiseks või järjestikuste aastate kalapüügivõimaluste kõikumiste piiramiseks.
- (14) Kui maksimaalse jätkusuutliku saagikuse sihttasemed ei ole kättesaadavad, tuleks kohaldada ettevaatusprintsipiil põhinevat lähenemisviisi.
- (15) Anšoovise- ja sardiinivarude jaoks, mille kohta kõnealused näitajad on olemas, tuleb kaitsemeetmete kohaldamise eesmärgil kehtestada kaitse piirväärtused väljendatuna näitajatega MSY $B_{trigger}$ ja B_{lim} . Kui kalavarud peaksid langema allapoole piirväärtust MSY $B_{trigger}$, tuleks kalastussuremusest vähendada allapoole piirväärtust F_{MSY} .
- (16) Juhul kui kalavaru suurus langeb allapoole piirväärtust B_{lim} , tuleks rakendada täiendavaid kaitsemeetmeid. Kui kalavaru on teaduslike nõuannete kohaselt ohustatud, peaksid kaitsemeetmed muu hulgas hõlmama kalapüügivõimaluste piiramist ja erikaitsemeetmeid. Neid meetmeid peaksid vajaduse korral täiendama muud meetmed, näiteks määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 12 kohased komisjoni meetmed või määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 13 kohased liikmesriikide meetmed.
- (17) Kui varude piirväärtuste kohta andmed puuduvad, tuleks kohaldada ettevaatusprintsipiil põhinevat lähenemisviisi. Kaaspüügil püütud kalavarude puhul tuleks varude kudekarja biomassi miinimumtasemeid käsitleva teadusliku nõuande puudumise korral võtta erikaitsemeetmeid, juhul kui teaduslikest nõuannetest nähtub vajadus rakendada parandusmeetmeid.

⁸

STECFi aruanne „Small pelagic stocks in the Adriatic Sea. Mediterranean assessments part 1“ (STECF-15-14). [Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, [Luxembourg, EUR 27492 EN](#), JRC 97707, 2016, 52 lk.] [The second part of this reference seems to be mistaken. OPOCE, please check.]

- (18) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 1 kehtestatud lossimiskohustuse rakendamiseks tuleks kavaga ette näha täiendavad majandamismeetmed. Sellised meetmed tuleks sätestada delegeeritud õigusaktides.
- (19) Tuleks kehtestada otsese majandamishuviga liikmesriikide ühiste soovitude esitamise tähtaeg, nagu on nõutud määruses (EL) nr 1380/2013.
- (20) Samuti tuleks kavaga ette näha teatavad täiendavad tehnilised meetmed, mis võetakse vastu delegeeritud õigusaktidega, et aidata kaasa kava eesmärkide saavutamisele, eelkõige seoses noorkalade kaitsega või selektiivsuse suurendamisega.
- (21) Et tagada täielik vastavus käesolevas määruses sätestatud meetmetele, tuleks lisaks nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009⁹ ette nähtud meetmetele vastu võtta erikontrollimeetmed.
- (22) Kuna väikeseid pelaagilisi liike püüdvad laevad teevad Aadria meres tavaliselt lühikesi püügireise, tuleks kohandada määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 17 alusel nõutava eelteatise kasutamist, nii et eelteatised tuleks esitada vähemalt poolteist tundi enne eeldatavat sadamasse jõudmist. Võttes arvesse väga väikese kalasaagiga püügireiside piiratud mõju asjaomastele varudele, on asjakohane kehtestada piirkogus, mille puhul tuleb eelteatis esitada juhul, kui laeva pardal on vähemalt üks tonn anšoovist või sardiini.
- (23) Kuna elektroonilised kontrollivahendid tagavad parema ja õigeaegsema kontrolli kalanduse, eriti püügitegevuse ja kalavarude kasutamise ruumilise jaotumise üle, tuleks laevaseiresüsteemi ja elektroonilise püügipäeviku kasutamist, mida nõutakse vastavalt määruse (EL) nr 1224/2009 artiklite 9 ja 15 alusel, laiendada kõikidele kalalaevadele, mille kogupikkus on vähemalt kaheksa meetrit.
- (24) Anšoovise ja sardiini püügi suhtes tuleks kehtestada piirkogused, mille ületamise korral on kalalaev kohustatud lossima määratud sadamas või rannikuäärstes kohas vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 43. Nende sadamate või rannikuäärsete kohtade kindlaksmääramisel peaksid liikmesriigid kohaldama kõnealuse määruse artikli 43 lõikes 5 sätestatud kriteeriume viisil, mis tagab tõhusa kontrolli.
- (25) Et kohaneda õigel ajal ja proportsionaalselt tehnika ja teaduse arenguga ning tagada paindlikkus ja võimaldada teatavate meetmete arengut, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 käesoleva määruse täiendamiseks vastu õigusakte parandusmeetmete kohta, mis on seotud hariliku makrelli ja hariliku stauriidi kaitse, lossimiskohustuse rakendamise ja tehniliste meetmetega. Eriti oluline on, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid peetaks kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada

⁹ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

võrdne osalemine delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, kus arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

- (26) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 10 lõike 3 kohaselt tuleks ette näha sätted, mille alusel komisjon hindab korrapäraselt käesoleva määruse kohaldamise piisavust ja tõhusust. Selline hindamine peaks tuginema kava korrapärasele hindamisele teaduslike nõuannete põhjal. Kava tuleks hinnata iga viie aasta tagant. See ajavahemik võimaldab lossimiskohustust täielikult rakendada ning selle jooksul on piirkondlikud meetmed vastu võetud ja rakendatud ning ilmnenu on nende mõju kalavarudele ja püügile. See on minimaalne ajavahemik ka teadusasutuste meelest.
- (27) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 lõike 4 kohaselt hinnatakse enne kava koostamist kava majanduslikku ja sotsiaalset mõju¹⁰,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese ja kohaldamisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide mitmeaastane kava.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse Aadria mere anšoovise (*Engraulis encrasicolus*) ja sardiini (*Sardina pilchardus*) varude (edaspidi „asjaomased varud“) ja nende varude püügi suhtes. Seda kohaldatakse ka hariliku makrelli (*Scomber* spp.) ja hariliku stauriidi (*Trachurus* spp.) kaaspüügi suhtes, mis on püütud asjaomaste kalavarude kas ühe või mõlema liigi püügil Aadria meres.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas määrukses kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4, nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 4 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1967/2006 artiklis 2 sätestatud mõisteid.

¹⁰ Mõjuhinnang ... [pärast avaldamist lisada viide].

2. Lisaks kasutatakse järgmisi mõisteid:
- (a) „Aadria meri“ – GFCMi geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18;
 - (b) „GFCMi geograafiline alapiirkond“ – Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) geograafiline alapiirkond vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1343/2011¹¹ I lisas esitatud määratlusele;
 - (c) „väikesed pelaagilised liigid“ – käesoleva määruse artikli 1 lõikes 2 loetletud varud ja nende mis tahes kombinatsioon;
 - (d) „F_{MSY}-vahemik“ – väärtuste vahemik, kus kõik teaduslikult määratud piiridesse jäävad kalastussuremuse tasemed tagavad teaduslike nõuannete kohaselt praegustes keskmistes keskkonnatingimustes segapüügipiirkondades pikas plaanis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (MSY), mõjutamata oluliselt asjaomaste varude taastootmist;
 - (e) „MSY B_{trigger}“ – kudekarja biomassi piirväärtus, millest madalama näitaja korral tuleb võtta asjakohaseid erimajandamismeetmeid tagamaks, et püüginäärad koos looduslike tingimuste muutumisega võimaldaksid varudel pikas perspektiivis taastuda maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel;
 - (f) „kalapüügivõimalus“ – koguseliselt kindlaks määratud kalapüügiõigus, väljendatud saagi ja/või püügikoormusena.

Artikkel 3

Eesmärgid

1. Mitmeaastane kava aitab saavutada ühise kalanduspoliitika eesmäärke, mis on loetletud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2, eelkõige kohaldades ettevaatusprintsipi põhinevat lähenemisviisi kalavarude majandamisele. Lisaks on kava eesmärk on tagada, et mere elusressursside kasutamisel taastatakse ja säilitatakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.
2. Mitmeaastase kavaga kehtestatakse tõhus, lihtne ja stabiilne majandamisraamistik Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide kasutamiseks.
3. Mitmeaastane kava aitab soovimatu püügi maksimaalse vältimise ja piiramise teel teha lõpu tagasiheitele ning rakendada kavaga hõlmatud ja käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate liikide puhul määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustust.

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid (ELT L 347, 30.12.2011, lk 44).

4. Mitmeaastases kavas rakendatakse kalavarude majandamisel ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, et püügitegevuse negatiivne mõju mere ökosüsteemile oleks võimalikult väike. See on kooskõlas liidu keskkonnaalaste õigusaktidega, eelkõige direktiivi 2008/56/EÜ artikli 1 lõikes 1 seatud eesmärgiga saavutada aastaks 2020 hea keskkonnaseisund.
5. Eelkõige on mitmeaastase kava eesmärk
 - (a) tagada direktiivi 2008/56/EÜ I lisa esitatud 3. tunnuses kirjeldatud tingimuste täitmine ja
 - (b) aidata kaasa direktiivi 2008/56/EÜ I lisa esitatud teiste asjakohaste tunnuste täitmisele vastavalt kalanduse osatähtsusele nende saavutamisel.

II PEATÜKK

SIHTTASEMED, KAITSEMEETMED JA ERIMEETMED

Artikkel 4

Anšooivise ja sardiini sihttasemed

1. Asjaomaste varude kalastussuremuse sihttase tuleb saavutada võimalikult kiiresti ja järk-järgult tõusvalt aastaks 2020, misjärel tuleb seda hoida I lisa määratletud vahemikes ja artikli 3 lõikes 1 sätestatud eesmärkidele vastavana.
2. Kalapüügivõimalused peavad vastama käesoleva määruse I lisa veerus A esitatud kalastussuremuse sihttasemete vahemikele.
3. Olenemata lõigetest 1 ja 2 võib kalapüügivõimalused kindlaks määrata tasemetel, mis vastavad I lisa veerus A esitatust madalamatele kalastussuremuse tasemetele.
4. Olenemata lõigetest 2 ja 3 võib kalavaru püügivõimalused kindlaks määrata kooskõlas I lisa veerus B esitatud kalastussuremuse vahemikega, tingimusel et asjaomane varu ületab II lisa veerus A märgitud kudekarja biomassi piirväärtuse miinimumtaset,
 - (a) kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks segapüügi puhul;
 - (b) kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik varude liigisisest või liikidevahelisest dünaamikast tingitud tõsise kahju vältimiseks, või
 - (c) selleks et järjestikuste aastate kalapüügivõimaluste erinevused ei ületaks 20 %.

Artikkel 5

Kaitsemeetmed

1. Kudekarja biomassi miinimum- ja piirtasemena väljendatud kaitse piirväärtused, mida kohaldatakse asjaomaste varude täieliku paljunemisevõime kaitseks, on esitatud II lisas.
2. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et ükskõik kumma asjaomase varu kudekarja biomass on väiksem kui käesoleva määruse II lisa veeru A kohane kudekarja biomassi piirväärtuse miinimumtase, võetakse kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase varu kiire taastamine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige tuleb erandina käesoleva määruse artikli 4 lõigetest 2 ja 4 määrata asjaomaste varude püügivõimalused kindlaks tasemel, mis vastab käesoleva määruse I lisa veerus A esitatud vahemikust madalamale kalastussuremuse tasemele, võttes arvesse asjaomase varu biomassi vähenemist.
3. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et ükskõik kumma asjaomase varu kudekarja biomass on väiksem kui käesoleva määruse II lisa veeru B kohane kudekarja biomassi piirväärtuse piirtase (B_{lim}), võetakse kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase varu kiire taastamine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige võib erandina käesoleva määruse artikli 4 lõigetest 2 ja 4 peatada nende parandusmeetmetega asjaomase varu sihtpüügi ja vastavalt vähendada kalapüügivõimalusi.

Artikkel 6

Erikaitsemeetmed

Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et käesoleva määruse artikli 1 lõikes 2 osutatud väikeste pelaagiliste liikide kaitseks on vaja parandusmeetmeid või kui anšoovise- või sardiinivaru kudekarja biomass teataval aastal jääb allapoole käesoleva määruse II lisa veeru A kohaseid kaitse piirväärtusi, on komisjonil õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 16 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18 vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse järgmist:

- (a) püügivahendi omadused, eeskätt võrgusilma suurus, püügivahendi konstruktsioon, püügivahendi suurus või selektiivsusevahendite kasutamine selektiivsuse tagamiseks või parandamiseks;
- (b) püügivahendi kasutamine ja püügivahendi kasutamise sügavus, et tagada selektiivsus või seda parandada;
- (c) kalapüügi keelustamine või piiramine teatavates piirkondades, et kaitsta kudevaid ja noorkalu, varude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemaid kalu või sihtliiki mittekuuluvaid kalaliike;
- (d) kalapüügi või teatavat liiki püügivahendite kasutamise keelustamine või piiramine kindlateks ajavahemikeks, et kaitsta kudevaid ja noorkalu, varude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemaid kalu või sihtliiki mittekuuluvaid kalaliike;

- (e) kalavarude kaitseks alammõõtude kehtestamine, et tagada mereelustiku noorisendite kaitse;
- (f) muud selektiivsusega seotud näitajad.

III PEATÜKK

LOSSIMISKOHUSTUSEGA SEOTUD SÄTTED

Artikkel 7

Aadria meres püütud väikeste pelaagiliste liikide lossimiskohustusega seotud sätted

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 15 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18 vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse järgmist:

- (a) lossimiskohustuse täitmist hõlbustavad erandid lossimiskohustuse kohaldamisest liikide puhul, mille kõrge ellujäämismäär on teaduslikult tõendatud, võttes arvesse püügivahendi, püügimeetodite ja ökosüsteemi erisusi;
- (b) lossimiskohustuse täitmist võimaldavad vähese tähtsusega erandid; vähese tähtsusega erandid tuleb teha määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punktis c sätestatud juhtudel ja tingimustel;
- (c) erisätted püügi dokumenteerimise kohta, mille eesmärk on eelkõige jälgida lossimiskohustuse täitmist, ning
- (d) kalavarude kaitseks alammõõtude kehtestamine, et tagada mereelustiku noorisendite kaitse.

IV PEATÜKK

PIIRKONDADEKS JAOTAMINE

Artikkel 8

Piirkondlik koostöö

1. Käesoleva määruse artiklites 6 ja 7 osutatud meetmete suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikeid 1–6.
2. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel võivad otsese majandamishuviga liikmesriigid esitada määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõike 1 kohaselt ühiseid soovitusi esimest korda hiljemalt 12 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist ja seejärel iga kord 12 kuu jooksul pärast mitmeaastase kava kohta hinnangu esitamist vastavalt käesoleva määruse artiklile 14. Asjaomased liikmesriigid võivad esitada selliseid soovitusi ka juhul, kui nad seda vajalikuks peavad, eelkõige käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate varude olukorra järsu muutumise korral. Ühised

soovitused konkreetseks kalendriaastaks kavandatud meetmete kohta tuleb esitada hiljemalt eelneva aasta 1. juuniks.

3. Käesoleva määruse artiklitest 6 ja 7 tulenevad õigused ei piira muude liidu õigusnormidega, sealhulgas määrusega (EL) nr 1380/2013 komisjonile antud volitusi.

V PEATÜKK

KONTROLL JA JÕUSTAMINE

Artikkel 9

Seos määrusega (EÜ) nr 1224/2009

Käesolevas peatükis sätestatud kontrollimeetmeid kohaldatakse lisaks määruses (EÜ) nr 1224/2009 ette nähtud meetmetele, kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 10

Eelteatis

1. Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 17 lõikest 1 esitatakse kõnealuses artiklis osutatud elteatis vähemalt poolteist tundi enne eeldatavat sadamasse jõudmist. Rannikuäärsete liikmesriikide pädevad asutused võivad anda konkreetsetel juhtudel loa siseneda sadamasse varem.
2. Elteatise esitamise kohustus on selliste liidu kalalaevade kaptenitel, mille pardal on vähemalt üks tonn anšoovist või sardiini.

Artikkel 11

Laevasiresüsteem

1. Käesoleva määruse kohaldamisel laiendatakse määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 9 lõike 2 sätteid Aadria meres väikeseid pelaagilisi liike püüdvatele kalalaevadele, mille kogupikkus on vähemalt kaheksa meetrit.
2. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 9 lõikes 5 sätestatud erandit ei kohaldata olenemata laeva pikkusest laevade suhtes, mis tegelevad käesoleva määruse kohaselt väikeste pelaagiliste liikide püügiga Aadria meres.

Artikkel 12

Püügipäeviku elektrooniline täitmine ja selle andmete elektrooniline edastamine

1. Käesoleva määruse kohaldamisel laiendatakse määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 15 lõikes 1 sätestatud kohustust pidada elektroonilist püügipäevikut ja edastada selle andmed elektrooniliselt vähemalt kord päevas lipuliikmesriigi pädevale asutusele liidu kalalaevade kaptenitele, kelle laeva kogupikkus on vähemalt kaheksa meetrit ja kes tegelevad anšoovise või sardiini sihtpüügiga.
2. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 15 lõikes 4 sätestatud erandit ei kohaldata anšoovise või sardiini sihtpüügiga tegelevate laevade kaptenite suhtes, olenemata laeva pikkusest.

Artikkel 13

Määratud sadamad

Piirkogused, mida kohaldatakse mitmeaastase kavaga hõlmatud kalavarusid moodustavate liikide eluskaalu suhtes ja mille ületamise korral on kalalaev kohustatud lossima saagi määratud sadamas või rannikuäärses kohas vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 43, on

- (a) 2000 kg anšoovist ja
- (b) 2000 kg sardiini.

VI PEATÜKK LÄBIVAATAMINE

Artikkel 14

Mitmeaastase kava hindamine

Viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumist ja seejärel iga viie aasta tagant hindab komisjon mitmeaastase kava mõju käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvatele kalavarudele ja nende varude püügile. Komisjon esitab hindamise tulemused Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

VII PEATÜKK MENETLUSSÄTTED

Artikkel 15

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Õigus võtta vastu artiklites 6 ja 7 osutatud delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast. Komisjon esitab delegeeritud volituste kasutamise kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 6 ja 7 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päevale järgneval päeval või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artiklite 6 ja 7 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

VIII PEATÜKK LÕPPSÄTTED

Artikkel 16

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja